

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/11/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718201570
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3718201570.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrylovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivice Čelkovej v spore žalobcu Prima Banka Slovensko a.s. so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX, o zaplatenie 3 292,76 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 6Csp/4/2018-108 zo dňa 16. augusta 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku I., ktorým súd povolil splácať žalovanú istinu s príslušenstvom v mesačných splátkach po 100 Eur, ktoré splátky je povinný žalovaný poukazovať na účet žalobcu vždy do 15. dňa, toho ktorého mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 3 292,76 eur titulom nezaplatennej istiny, sumu 168,95 eur titulom vyčísleného úroku, sumu 1,66 eur titulom vyčísleného úroku z omeškania, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 3 292,76 eur od 17.04.2018 do zaplatenia a vo výške 5 % ročne z nezaplateného úroku 168,95 eur od 17.04.2018 do zaplatenia, v mesačných splátkach po 100 eur, ktoré splátky je povinný žalovaný poukazovať na účet žalobcu vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku III. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90,54%, ktorú náhradu je žalovaný povinný žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

2. Výrok I. súd prvej inštancie odôvodnil tak, z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol právny vzťah zo zmluvy o úvere uzatvorenej podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uvedenou zmluvou sa žalobca ako banka v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zaviazal poskytnúť žalovanému ako fyzickej

osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a žalovaný sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach. Predmetom uvedenej zmluvy o úvere bolo poskytnutie úveru žalobcom žalovanému vo výške 4 000 eur, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach vo výške 67,42 eur, spolu s dohodnutým úrokom z úveru vo výške 15,90 % ročne. Žalovaný úver nesplácal riadne a včas. Na základe toho žalobca vyzval žalovaného v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na zaplatenie omeškaných splátok s tým, že ho upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy si uplatní právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a požiada o zaplatenie celej pohľadávky. Pretože žalovaný napriek výzve svoj dlh neuhradil, žalobca v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka

a bodom 8.12 písm. (b) Všeobecných obchodných podmienok žalobcu predmetný úver ku dňu 16.04.2018 dôvodne zosplatnil. Žalovaný do zosplatnenia úveru zaplatil sumu 2 711,09 eur, z čoho pripadá na úhradu úroku suma 2 003,85 eur a na úhradu istiny sumu 707,24 eur, preto jeho dlh na istine predstavuje sumu 3 292,76 eur (4 000 eur - 707,24 eur= 3 292,76 eur). Do zosplatnenia úveru dlh žalovaného na úroku z úveru bol vo výške 168,95 eur a na úroku z omeškania vo výške 1,66 eur. Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3 292,76 eur titulom nezaplatenej istiny úveru, sumu 168,95 eur titulom vyčísleného úroku z úveru do zosplatnenia úveru, sumu 1,66 eur titulom vyčísleného úroku

z omeškania do zosplatnenia úveru. Samotný žalovaný v priebehu konania uplatnený nárok žalobcu uznal čo do základu aj výšky v celom rozsahu a žiadal, aby mu súd povolil splácať dlh voči žalobcovi v mesačných splátkach. Súd prvej inštancie jeho žiadosti vyhovel, nakoľko v priebehu konania žalovaný prejavil snahu o plnenie záväzku žalobcu, nárok žalobcu nijako nespochybnil. Pri rozhodovaní o povolení splácania dlžnej sumy formou splátok, súd prvej inštancie zohľadnil aj výšku priznaného plnenia, osobné, zárobkové

a majetkové pomery žalovaného, ktorý nepochybne nie je v súčasnosti schopný uhradiť dlh jednorazovo, keďže je nezamestnaný, jeho priateľka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti je na rodičovskej dovolenke, pričom sa starajú o dve maloleté deti a priateľkinho otca. Súd prvej inštancie v zmysle § 232 ods.4 C.s.p. žalovaného zaviazal splácať istinu a príslušenstvo v mesačných splátkach po 100 eur, pretože v takejto výške je žalovaný schopný plniť si svoj záväzok v primeranej dobe a ani žalobca nebude takýmto postupným plnením poškodený. Ako dôvodný súd prvej inštancie vyhodnotil v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj úrok z omeškania z dlžnej sumy istiny a nezaplatených úrokov v súlade s § 3 ods. 1, § 10d ods. 2 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., teda 5 % ročne, ako žiadal žalobca, keďže základná sadzba ECB bola k prvému dňu omeškania, ktorým bol prvý deň nasledujúci po zosplatnení úveru, t.j. 17.04.2018 vo výške 0 %, ktorá sa zvyšuje o 5 percentuálnych bodov. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny

3 292,76 eur od 17.04.2018 do zaplatenia a vo výške 5% ročne z nezaplateného úroku 168,95 eur od 17.04.2018 do zaplatenia, ktoré si žalobca uplatnil dôvodne počnúc nasledujúcim dňom po vyhlásení predčasnej splatnosti.

3. Výrok II. súd prvej inštancie odôvodnil tak, že predmetom konania bol ďalej nárok žalobcu za zaplatenie úrokov z úveru vo výške 15,90 % ročne z nezaplatenej istiny 3 292,76 eur od 17.04.2018 do zaplatenia. Žalobca sa domáhal zaplatenia dohodnutých úrokov z úveru aj po splatnosti úveru a to až do zaplatenia istiny. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s názorom žalobcu, že má nárok na úrok z úveru aj po zosplatnení úveru. Podľa názoru súdu, úrok

z úveru prináleží veriteľovi (žalobcovi) len do zosplatnenia, od tohto momentu má žalobca ako veriteľ nárok na úrok z omeškania. Podľa ustálenej súdnej praxe, dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ale aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi žalobcom a žalovaným. Pokiaľ žalobca ako veriteľ považoval celý dlh za splatný, potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie už úrokov z úveru. Právny názor, podľa ktorého veriteľovi po zosplatnení úveru nepatria zmluvné úroky ale úroky z omeškania, považuje aj Ústavný súd Slovenskej republiky za ústavne akceptovateľný, ktorý názor vyslovil v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012. K rovnakým záverom dospel aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 15Co/871/2014 zo dňa 02.09.2015 a Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch sp. zn. 5Co/479/2015 zo dňa 10.02.2016 a sp. zn. 6Co/304/2015 zo dňa 18.07.2017, sp. zn. 27Co/220/2017 zo dňa 28.11.2017, sp. zn. 6Co/303/2017 zo dňa 18.07.2017. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej

časti, t.j. v časti o nároku žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov po zosplatení úveru vo výške 15,90 % ročne z nezaplatennej istiny 3 292,76 eur od 17.04.2018 do zaplatenia ako nedôvodnú zamietol.

4. Výrok III. súd prvej inštancie odôvodnil tak, že pri určení, v akom rozsahu má žalobca nárok na náhradu trov konania súd vychádzal z uplatneného nároku, ktorý v prípade nároku určeného percentom súd pre výpočet náhrady trov konania vyčíslil ku dňu rozhodnutia, t.j.

k 16.08.2018. Žalobca teda celkovo žiadal, aby ku dňu rozhodnutia mu žalovaný zaplatil sumu 3 696,20 eur (čo predstavuje istinu 3 292,76 eur, úrok vo výške 168,95 eur, úrok

z omeškania 1,66 eur, úrok 15,90% ročne zo sumy 3 292,76 eur od 17.04.2018 do 16.08.2018 = 174,99 eur, úrok z omeškania 5% ročne z nezaplatennej istiny 3 292,76 eur od 17.04.2018 do 16.08.2018 = 55,02 eur, úrok z omeškania 5% ročne z nezaplatených úrokov 168,95 eur od 17.04.2018 do 16.08.2018 = 2,82 eur). Žalobca bol úspešný čo do sumy

3 521,21 eur, t.j. zaplatenia istiny 3 292,76 eur, úroku vo výške 168,95 eur, úroku

z omeškania 1,66 eur, úroku z omeškania 5% ročne z nezaplatennej istiny 3 292,76 eur od 17.04.2018 do 16.08.2018 = 55,02 eur, úroku z omeškania 5% ročne z nezaplatených úrokov 168,95 eur od 17.04.2018 do 16.08.2018 = 2,82 eur. Žalobca bol teda úspešný čo do zaplatenia 3 521,21 eur, neúspešný čo do zaplatenia 174,99 eur (úrok z omeškania 15,90% ročne zo sumy 3 292,76 eur od 17.04.2018 do 16.08.2018 = 174,99 eur), čo predstavuje že bol úspešný čo do 95,27%, neúspešný čo do 4,73 % eur, a teda súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu jeho rozdielu podľa § 255 ods. 2 C.s.p., t.j. v rozsahu 90,54%

(95,27% mínus 4,73%). O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti výroku I. v časti, v ktorej súd povolil žalovanému splácať dlh v splátkach a proti výroku II. a III.. Žalobca uviedol, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil a znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný uznal nárok žalobcu v celom rozsahu a napriek tomu súd nevydal rozsudok pre uznanie. Súadne rozhodnutie nie je možné považovať za dostatočne odôvodnené, jasné a určité, ak súd priznal plnenie v splátkach, avšak svoj názor nepodložil náležitou právnou argumentáciou a nepodložil riadne vykonaným dokazovaním. Súd svojvoľne rozhodol o priznaní dlhu v splátkach. Žalovaný nepredložil žiaden dôkaz o jeho nepriaznivej finančnej situácii. Priznaním splátok po 100 eur bude žalovaný dlh splácať viac než 2,5 roka. Ide o výkon práva, ktorý motivuje k neplneniu si zmluvných povinností, nie je v súlade s spravodlivou ochranou porušených práv zakotvených v Civilnom sporovom poriadku. Výška priznanej splátky je neadekvátna k výške žalovanej pohľadávky. Žalovaný neuskutočnil počas celého konania žiadnu úhradu, neprejavil žiadnu snahu svoj záväzok aspoň čiastočne plniť. Súd musí prihliadať nielen na pomery žalovaného, ale aj na záujmy žalobcu. Žalobca poukázal na aktuálnu judikatúru - rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/322/2016-85 zo dňa 01.03.2017, Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/135/2017-86 zo dňa 25.05.2017, Krajského súdu v Prešove č.k. 17Co/17/2017-63 zo dňa 27.07.2017, Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/116/2017-64 zo dňa 30.01.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12Co/145/2017-85 zo dňa 31.07.2017, Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/49/2018-135 zo dňa 26.02.2018. Ďalej žalobca uviedol, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatení. Žalobca má za to, že si strany dohodli dobu trvania nároku na zmluvné úroky až do splatenia úveru. Žalobca odkázal na rozhodovaciu prax súdov (Krajský súd v Žiline, Krajský súd v Banskej Bystrici, Krajský súd v Nitre, Krajský súd v Košiciach, Krajský súd v Bratislave, Krajský súd v Prešove, Najvyšší súd Českej republiky, ústavného súdu SR). Dohodnutý obchodný úrok parí veriteľovi do vrátenia požičaných peňažných prostriedkov, nie do splatnosti úveru. Samotné zosplatenie úveru ešte neznamená, že veriteľ má peňažné prostriedky k dispozícii. Ani závažná nepriaznivá situácia v živote dlžníka nemôže znamenať, že dlžník prestane byť zodpovedný za svoje záväzky a nie je povinný ich plniť. Súd priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi v rozsahu 90,54%, pričom zohľadnil úspech a neúspech nielen v časti istiny, ale aj v časti príslušenstva, s čím žalobca vyslovil nesúhlas. Odvolaciemu súdu navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmeniť a žalobe žalobcu vyhovieť a zároveň priznať žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalovaný na odvolanie žalobcu nereagoval.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti výroku I. a vo výroku II. a III. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p., keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

8. K procesnému postupu odvolacieho súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 a 3 C.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Trenčíne v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, dňa 29.01.2019 a na webovej stránke Krajského súdu v Trenčíne, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku odvolacím súdom.

9. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, zaoberal sa tvrdeniami a dôkazmi strán sporu a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver s poukazom na ním citované zákonné ustanovenia. Svoje rozhodnutie riadne odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p.

10. Primárne odvolací súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 C.s.p., pretože sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie. Na zdôraznenie správnosti tak skutkových ako aj právnych záverov vyjadrených v napadnutom rozsudku uvádza, že napadnutý rozsudok má všetky náležitosti riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa jasným, zrozumiteľným spôsobom vyjadril k uplatnenému nároku žalobcu, ako aj k použitej obrane žalovaného a k vykonaným dôkazom. Z titulu aplikácie ustanovenia § 387 ods. 2 C.s.p. k odvolacím dôvodom žalovaného odvolací súd uvádza, že pri takomto postupe, t.j. pri aplikácii § 387 ods. 2 C.s.p., odvolací súd nie je povinný vo vzťahu k odvolacím dôvodom opätovne zopakovať tie skutkové a právne závery, ktoré už vyjadril v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie a s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, keď je postačujúce na ne len odkázať (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/09, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/2005). Odôvodnenie napadnutého rozsudku má náležitosti vyžadované v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. platného a účinného do 30.06.2016 (v súčasnosti ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p.). V súlade aj s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu SR, súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku dal odpoveď na všetky podstatné a právne významné okolnosti dané v sporovej veci. Rovnako aj vo vzťahu ku konaniu odvolacím súdom a k odôvodneniu jeho rozsudku sa poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003, z ktorého vyplýva, že ani odvolací súd nemusí dať odpoveď na každý odvolací dôvod, len na ten, ktorý má pre vec podstatný význam. Podľa Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. marca 2005, „ ... odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní“.

11. Na zdôraznenie správnosti právneho záveru súdu prvej inštancie týkajúci sa povolenia splácať priznanú istinu v mesačných splátkach odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalovaný chce uspokojiť súdom priznaný nárok žalobcu, môže tak urobiť formou mesačných splátok. V opačnom prípade by sa mohol dostať do situácie, kedy by celý nárok žalobcu bez povolenia splátok nemohol uhradiť, na základe čoho by žalobca mohol pristúpiť k výkonu rozhodnutia, ktoré by ešte výraznejším spôsobom zasiahlo do majetkovej sféry žalovaného. Odvolací súd v časti týkajúcej sa nároku žalobcu na úroky aj po zosplatnení úveru uvádza, že cena za úver za úverové obdobie do splatnosti úveru vyjadruje cenu úveru a je teda pojmovo odlíšiteľná od sankcií za omeškanie s plnením dlhu spotrebiteľa, pričom v prípade omeškania, nie inštitút ceny úveru, ale inštitúty rôznych sankcií za neplnenie povinností, riešia krízu spojenú

s omeškaním.. Spotrebiteľ je povinný po zosplatnení úver vrátiť, pričom v prípade omeškania si veriteľ uplatní úrok z omeškania ako inštitút sankcie za včasné nesplnenie si povinnosti. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne zdôvodnil, použil správny právny predpis, správne ho vyložil a daný skutkový stav ho aj správne aplikoval.

12. Žalobca poukázal v odvolaní na ustálenú judikatúru krajských súdov. Odvolací súd uvádza, že nejde o ustálenú judikatúru, nakoľko rozhodovacia prax odvolacích súdov je rôzna. Súd prvej inštancie poukázal v odôvodnení rozsudku na rozhodovacia prax súdov, ktoré rozhodli obdobné spory s rovnakým

právnym posúdením ako súd prvej inštancie. Odvolací súd poukazuje napr. na Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/136/2017 zo dňa 13.07.2017, v ktorom Krajský súd v Bratislave vyslovil názor : „Z uvedených dôvodov dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania, prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy, a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany a zároveň sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a nar. vl. č. 87/1995 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/>> Z.z.“. S uvedeným konštatovaním Krajského súdu v Bratislave sa odvolací súd stotožňuje.

13. K odvolacej námietke žalobcu, že súd prvej inštancie mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, odvolací súd uvádza, že rozsudkom pre zmeškanie je možné rozhodnúť podľa § 282 C.s.p., ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť. V danej veci bol nárok žalobcu uplatnený v žalobe, pričom lehota na plnenie je v zmysle C.s.p. 3 dní od právoplatnosti. Žalovaný žiadal povoliť splácať žalovanú sumu v splátkach, ktoré súd prvej inštancie povolil a tak nebola splnená podmienka uznania nároku uplatneného v žalobe.

14. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania, keď správne právne posudzoval vec podľa ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p. a dospel k správne mu záveru, že žalobca bol úspešný len čiastočne. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 MCdo 1/2004, ktorý upravuje skutkovo a právne obdobný prípad a závery tohto rozhodnutia aj keď sú použité ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného v čase rozhodovania, sú preto aplikovateľné aj v prejednávanej veci, nakoľko v Civilnom sporovom poriadku platnom a účinnom od 01.07.2016 je náhrada trov konania upravená obdobne, kedy je potrebné vziať na zreteľ pomer úspechu a neúspechu. Vo vyššie citovanom rozhodnutí sa dovolací súd zaoberal práve otázkou pomeru úspechu žalobcu v konaní v súvislosti s jeho úspechom v konaní ohľadne žalovanej pohľadávky a neúspechom v rozsahu príslušenstva žalovanej pohľadávky. Konštatoval, že základným meradlom pre nárok na náhradu nákladov v sporovom konaní je miera úspechu vo veci. Ak mal účastník plný úspech vo veci, prizná sa mu celá náhrada nákladov konania. Ak mal len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadny účastník nemá právo na náhradu nákladov konania. Žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu a naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá. Ako žalobný petit sa označuje to, čoho sa žalobca domáha v podanej žalobe. Petit určuje, o čom má súd vo veci konať a rozhodovať (predmet sporu). Pokiaľ aj žalobný petit nepozostáva z dvoch samostatných nárokov, keďže žalovanú pohľadávku a jej príslušenstvo za také nemožno považovať, právny názor, že úspech žalobcu v spore ohľadne niektorého nároku nemôže založiť právo na náhradu trov konania, ktoré vznikli v súvislosti s ďalším nárokom, ak v tomto žalobca nebol úspešný, má ten význam, že každý neúspech žalobcu ohľadne príslušenstva žalovanej istiny nemôže byť bez ďalšieho prehliadaný, resp. paušálne považovaný za neúspech v pomerne nepatrnej časti s následkami uvedenými v ust. § 142 ods. 3 O.s.p.. V zmysle právnej teórie (U. P.: Základy občianskeho procesného práva, vydavateľstvo Iura Edition, rok 2002, str. 323, 324) neúspech v pomerne nepatrnej časti veci zakladá nárok na celú náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom pomerne nepatrná časť sa môže týkať nároku na príslušenstvo časti uplatneného nároku, ktorá podľa súdnej praxe neprevyšuje 5 až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch.

15. Ani v odvolacom konaní žalobca neuviedol žiadne tvrdenia týkajúce sa veci samej, ktorými sa súd prvej inštancie nebol zaoberal. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správne skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku I. a vo výroku II. a výroku III. ako vecne správne podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. potvrdil.

17. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396

ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Úspěšnému žalovanému nepriznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne nevznikli.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 C.s.p.)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 C.s.p.)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).